

این طور نیست که
امروز بخواهیم
کشور را به روسیه یا
چین گره بزنیم. ما
در همکاری مشترک
منافعی با روسیه و
چین داریم، حتی
منافعی با قاره آمریکا
و اروپا داریم و در
چهارچوب این منافع
اقدام می‌کنیم.

**یعنی جمهوری اسلامی ایران به طور مستقل، سیاستش را خودش
طراحی می‌کند و خودش هم پیش می‌برد، قدرت‌های بزرگ هم
باید نگاه کنند به اینکه نظر ایران به هر حال باید تأمین شود.**

وقتی که در عرصه اراده‌ورزی نگاه می‌کنیم، ایران را واقعاً در تراز قدرت جهانی می‌بینیم. اما در عرصه‌های دیگر باید ایران را یک قدرت فرامنطقه‌ای بدانیم؛ مثلاً باید بپذیریم که در عرصه اقتصادی چنین نیست. نه صرفاً به دلیل تحریم‌ها، بخش زیادی از آن به علت سوءمدیریت‌ها و مسائل دیگری است که در دولت‌های مختلف شکل گرفته و امروز دولت آقای دکتر رئیسی وارث این وضعیت است. ما باید بتوانیم شاخص‌های اقتصادی‌مان را تقویت کنیم و بهبود بخشیم؛ اگرچه در بسیاری از شاخص‌ها هم اکنون برتریم. من آقای سعود الفیصل، وزیر خارجه سابق سعودی، را چند ماه قبل از فوتش در جده دیدم. او گفت، چرا شما رابطه‌تان با آمریکا را درست نمی‌کنید؟ گفتم، شما ایده‌ای دارید؟ گفت، یک زمانی ملک (شاید ملک عبدالله بود) بیماری‌ای داشت که باید عمل جراحی خیلی ویژه‌ای انجام می‌داد. رئیس‌جمهور وقت آمریکا آمده

